

VOORBLAD

**Opiniërende/keuze nota aan de
Raad**

<i>Registratienummer:</i>	023
<i>Datum:</i>	17 maart 2009
<i>Soort Voorstel:</i>	Opiniërende / keuze nota
<i>Onderwerp:</i>	herijking minimabeleid
<i>Portefeuillehouder:</i>	Mevr. Drs. M.G.Th. Kleijweg
<i>Programma:</i>	Betrokken samenleving Hoofddoel Financiële zelfredzaamheid Subdoel Preventie en oplossen van schulden
<i>Begrotingswijziging:</i>	Nee
<i>Bijlagen:</i>	A: Rekenmodel Variant 1 inkomenscategorie tot 110% B: Rekenmodel Variant 2 inkomenscategorie tot 120% C: Achtergrondinformatie
<i>Stukken ter inzage:</i>	Nee
<i>Doel:</i>	Richting aangeven voor toekomstig minimabeleid

Opiniërende/keuze nota aan de Raad

I INLEIDING

1.1 Aanleiding

Begin 2007 is de evaluatie bijzondere bijstand en minimabeleid behandeld in de raad. Naar aanleiding daarvan is vanaf 2007 een aantal acties in gang gezet. Belangrijke punten waren bijvoorbeeld de invoering van een schoolkostenregeling en een witgoedregeling, het updaten/ verhelderen van de interne richtlijnen en een meer pro-actieve klantbenadering. Ook is eind 2006 de schuldhulpverlening geëvalueerd waarna er meer aandacht is gekomen voor preventie/ nazorg en budgetbeheer. Hoewel het pas twee jaar later is, is er al weer veel veranderd. In 2008 en 2009 is er landelijk meer geld beschikbaar gesteld voor deelname aan m.n. sport en cultuur van kinderen waardoor de regeling maatschappelijke participatie tijdelijk kon worden opgehoogd. Verder heeft de economische crisis waarschijnlijk invloed op de financiële situatie van m.n. de lagere inkomensgroepen. Dit wordt als eerste zichtbaar door bijna een verdubbeling van het aantal dossiers voor schuldhulpverlening sinds 2006 (voor meer informatie, zie bijlage C). Op korte termijn zal de economische crisis naar verwachting ook zijn doorwerking hebben in het aantal aanvragen voor een uitkering en voor diverse vormen van bijzondere bijstand en minimabeleid. Kortom, de huidige situatie is niet dezelfde als twee jaar geleden en een herbezinning op het beleid is dan ook op zijn plaats. Mede op verzoek van de raad zal een belangrijk aandachtspunt bij deze herbezinning de hoogte van de inkomensgrens, te weten 110% of 120% van het sociaal minimum, zijn.

1.2 Toelichting bij commissievergadering

Het einddoel van deze avond is dat de commissie haar voorkeur uitspreekt voor invulling van het minimabeleid vanaf 2010. Allereerst wordt aan de hand van een rekenmodel de kaderstellende keuze van inkomensgrens 110% of 120% voorgelegd. Vervolgens wordt ook een aantal beleidsmatige en inhoudelijke keuzes voorgelegd waar de commissie haar voorkeur over dient uit te spreken, zoals:

- het handhaven van het huidige voorzieningenniveau;
- het aanpassen van de criteria voor langdurigheidstoeslag;
- wel/geen wachtlijst schuldhulpverlening
- het invoeren van een computerregeling voor middelbare scholieren;
- het aanpassen van de bedragen voor de regeling maatschappelijke participatie.

In de commissievergadering zullen met behulp van een smartboard het rekenmodel en de diverse varianten van het minimabeleid met elkaar vergeleken kunnen worden. Deze vergadering zal een interactief karakter hebben waarbij aan de hand van het rekenmodel gediscussieerd kan worden over het toekomstig beleid. Ter voorbereiding op deze avond worden ontvangt u alvast de belangrijkste onderdelen van het rekenmodel (bijlage A en B), een korte notitie met achtergrondinformatie (bijlage C) en deze keuze nota.

Opiniërende/keuze nota aan de Raad

II VARIANTEN

Er is een rekenmodel opgesteld waarbij de kosten van bijzondere bijstand en minimabeleid in 2010 voor zowel een inkomensgrens van 110% als 120% met elkaar vergeleken kunnen worden. De uitkomsten van dit rekenmodel zijn terug te vinden in de bijlagen A en B. Op grond van dit rekenmodel kunnen verschillende pakketten samengesteld worden, afhankelijk van de inkomensgrens 110% of 120% en de overige keuzes die gemaakt worden (zie hieronder A t/m E). Tijdens de thema-avond kunnen de gewenste pakketten ter plekke samengesteld en getoond worden, inclusief de bijbehorende financiële consequenties (zie ook paragraaf III financiën). Een schriftelijke toelichting op het model volgt hieronder.

2.1 Variant 1: Inkomensgrens 110% sociaal minimum (zie bijlage A)

Doelgroep: De doelgroep blijft bij deze variant in eerste instantie dezelfde als in de huidige situatie. Daarom is het gebruik in 2008 het uitgangspunt van de berekeningen voor deze doelgroep.

Uitgangspunten

Allereerst is de situatie van 2008 doorgerekend naar 2010 waarbij de volgende uitgangspunten zijn gehanteerd:

- toename aantal aanvragen bijzondere bijstand en minimabeleid met 20% vanwege economische recessie en pro-actieve klantbenadering;
- toename van de kosten voor langdurigheidstoelage vanwege wetwijziging per 1-1-2009.

Keuzeopties

Vervolgens is er in het rekenmodel een aantal keuzes opgenomen t.o.v. het huidige beleid, te weten:

- A: handhaven van de bestaande regelingen voor bijzondere bijstand en minimabeleid;
- B1: inkomensgrens voor langdurigheidstoelage ophogen naar 110%. Hoewel het bepalen van de inkomensgrens bij de langdurigheidstoelage is overgelaten aan gemeenten, is hierbij wel een juridische kanttekening te plaatsen. De langdurigheidstoelage is alleen bedoeld voor personen van 21-65 jaar vanuit de gedachte dat de AOW-norm voor 65-plussers boven de WWB-norm van 100% ligt. 65-plussers hebben dus al een extraatje t.o.v. iedereen met een inkomen tot 100%. De marge is echter beperkt en bedraagt maximaal 5%. Als er dus bij langdurigheidstoelage wordt gekozen voor een inkomensgrens van bijvoorbeeld 110% of 120% is er sprake van discriminatie van 65-plussers en het is de vraag of dat juridisch houdbaar is.
- B2: termijn waarop iemand een laag inkomen moet hebben gehad om in aanmerking te komen voor langdurigheidstoelage verlagen van 5 naar 3 jaar;
- C: uitbreiding van het aantal uren schuldhulpverlening om kwaliteit hiervan te kunnen handhaven en wachtlijsten te voorkomen in aansluiting op de speerpunten uit het coalitieprogramma (voorkomen van schulden, vroegtijdige signalering en advisering etc.);
- D: invoeren van een computerregeling voor scholieren die voor het eerst naar het middelbaar onderwijs gaan (brugklas), maximaal 1 per gezin per 4 jaar;
- E1: vanwege het aflopen van de rijksbijdrage 'Kinderen doen mee' eind 2009 de bedragen voor kinderen in de regeling maatschappelijke participatie ophogen naar €200 per kind;
- E2: naast de bedragen voor kinderen in de regeling maatschappelijke participatie ook de bedragen voor volwassenen ophogen naar €200 per persoon.

Opiniërende/keuze nota aan de Raad

2.2 Variant 2: Inkomensgrens 120% sociaal minimum (zie bijlage B)

Doelgroep

Deze variant betekent een uitbreiding van de doelgroep en dus een verwachte toename van het aantal aanvragen. Om hiervan een inschatting te maken, zijn de volgende cijfers en aannames toegepast:

- Volgens de Stimulansz minimasite heeft Voorschoten in de inkomenscategorie 120% in totaal 780 huishoudens.
- Uitgaande van de huidige doelgroep van 551 huishoudens zou dit een toename van de doelgroep met ongeveer 40% zijn.
- Aangezien het bij deze uitbreiding vooral om zogenaamde 'derden' gaat (mensen zonder een uitkering), zal naar verwachting maximaal 40% van deze nieuwe doelgroep een aanvraag indienen.
- Ter illustratie: in 2008 hebben 95 personen een aanvraag ingediend voor categoriale bijstand. Dit aantal zal in 2010 naar verwachting toenemen tot 114 (20%) vanwege de economische recessie en een meer pro-actieve benadering. Wanneer de doelgroep wordt uitgebreid, zal dit aantal kunnen stijgen tot 132 (40% van 40% = 16% toename).

Uitgangspunten

Daarnaast zijn dezelfde uitgangspunten gehanteerd als bij de vorige variant, te weten:

- toename aantal aanvragen bijzondere bijstand en minimabeleid met 20% vanwege economische recessie en pro-actieve klantbenadering;
- toename van de kosten voor langdurigheidstoelage vanwege wetwijziging per 1-1-2009.

Keuzeopties

Ook zijn in het rekenmodel voor 120% dezelfde keuzes A t/m E opgenomen:

- A: handhaven van de bestaande regelingen voor bijzondere bijstand en minimabeleid;
- B1: inkomensgrens voor langdurigheidstoelage ophogen naar 120%. Hoewel het bepalen van de inkomensgrens bij de langdurigheidstoelage is overgelaten aan gemeenten, is hierbij wel een juridische kanttekening te plaatsen. De langdurigheidstoelage is alleen bedoeld voor personen van 21-65 jaar vanuit de gedachte dat de AOW-norm voor 65plussers boven de WWB-norm van 100% ligt. 65-plussers hebben dus al een extraatje t.o.v. iedereen met een inkomen tot 100%. De marge is echter beperkt en bedraagt maximaal 5%. Als er dus bij langdurigheidstoelage wordt gekozen voor een inkomensgrens van bijvoorbeeld 110% of 120% is er sprake van discriminatie van 65-plussers en het is de vraag of dat juridisch houdbaar is.
- B2: termijn waarop iemand een laag inkomen moet hebben gehad om in aanmerking te komen voor langdurigheidstoelage verlagen van 5 naar 3 jaar;
- C: uitbreiding van het aantal uren schuldhulpverlening om kwaliteit hiervan te kunnen handhaven en wachtlijsten te voorkomen in aansluiting op de speerpunten uit het coalitieprogramma (voorkomen van schulden, vroegtijdige signalering en advisering etc.);
- D: invoeren van een computerregeling voor scholieren die voor het eerst naar het middelbaar onderwijs gaan (brugklas), maximaal 1 per gezin per 4 jaar;
- E1: vanwege het aflopen van de rijksbijdrage 'Kinderen doen mee' eind 2009 de bedragen voor kinderen in de regeling maatschappelijke participatie ophogen naar €200 per kind;
- E2: naast de bedragen voor kinderen in de regeling maatschappelijke participatie ook de bedragen voor volwassenen ophogen naar €200 per persoon.

Opiniërende/keuze nota aan de Raad

III FINANCIEN

Vanzelfsprekend kan in dit stadium nog geen definitieve uitspraak worden gedaan over de financiën. De keuzes die de commissie maakt en het uiteindelijke raadsbesluit dat daaruit volgt, zijn bepalend voor de financiën. Wel kunnen tijdens de thema-avond verschillende financiële gevolgen met elkaar vergeleken worden. Ter indicatie en ter voorbereiding op deze avond kunnen alvast 3 voorbeelden van de mogelijke financiële consequenties gegeven worden. Hieronder ziet u wat de kosten bij versoering van het huidige beleid zouden zijn, wat de kosten bij ongewijzigd beleid zouden zijn en wat de kosten zouden zijn bij honoreren van alle keuzemogelijkheden A t/m E voor de doelgroep 120%.

Voorbeeldvarianten	Geschatte kosten	Begroting	Overschot/tekort
Versoering huidig beleid (110%)	€ 264.309	€268.773	€ 4.464
Ongewijzigd beleid (110%)	€ 307.503	€268.773	- € 38.730
Maximaal bij 120%	€ 446.077	€268.773	- € 177.304

IV TOT SLOT

Op grond van de verschillende keuzemogelijkheden zijn binnen de varianten 1 en 2 veel variaties denkbaar, die tijdens de behandeling van deze nota in de commissievergadering naar behoefte kunnen worden geïllustreerd. Uiteraard is inbreng van alle fracties daarbij van harte welkom. We hopen dan ook op een actieve en boeiende commissievergadering waarin weloverwogen keuzes gemaakt kunnen worden voor het toekomstig beleid.

Burgemeester en Wethouders van Voorschoten

de secretaris.

de burgemeester.